• NUIELUŞA FERMECATA •

Piesă în două acte şi două tablouri, pentru copiii mari şi mici

Muzica de GEORGE SIMONIS *Text de MIHAIL NEGRU*

III

(urmare)

SCENA XIII-a

Pika, Piki, Rika, Diki; Bătrânul, Bătrâna; câţiva copii.

PIKA (intrând cu Piki): Aşşa!... Să spunem acasă, tot! Şi să plângem amândoi!... Să plângi tare, auzi?

PIKI: Am să plâng... Las'că ştiu eu!...

PIKA: Şi s'o facem pe maman să se supere, ştii, şi să ne ia de la şcoala asta!

PIKI Bine... Lasă că o facem noi să se supere... Ştiu eu... Am să plâng tare!

PIKA (venind lângă Rika): Să ştii că pe mine maman o să mă dea la pension, unde nu vine ţiganii... Da!... Şi am să-i spun lu' maman să nu mai fie prietenă cu mama ta, şi chiar nici să nu mai vină diseară la voi! (Către Diki): Tatu-„ tău e tot ţigan, ca tine, şi am să-i spun lu' papa să nu-i mai găsească slujba de care l-a rugat! Uite-aşa! Na!

PIKI: Şi pe mine, tot la pension o să mă dea! Nu mai vin la şcoala asta! (Către Bătrânul cu zaharicale) Moşule! Moşule! Dă-mi două bomboane, da' să fie bune, de ciocolată... Uite banii... Noi avem bani...

PIKA: Dă-mi şi mie, două, Moşule! Da' bune!

BĂTRÂNUL: Da-da! Iacă două, foarte bune (le dă Pikei) şi încă două, la fel! (le dă lui Piki); (Pika şi Piki vor să se depărteze, după ce au plătit. Bătrânul îi opreşte). Ia staţi, ia staţi puţin... Uite mai luaţi câte o bomboană şi d'aici! (Le mai dă câte o bomboană). Astea vi le dau eu aşa, gratis, fără bani... Aşa dau eu, câte odată copiilor cari cumpără dela mine...

PIKA: Cât costă? Nu costă nimic? Poate că nu e bune...

BĂTRÂNUL: Ba nu! Sunt foarte bune, dar aşa le dau eu copiilor, câte odată, fără bani... Că eu trăiesc de mult de tot între copii...

PIKA: Da' numai să fie bune...

BĂTRÂNUL: Foarte bune! Să le mâncaţi diseară, după ce spuneţi rugăciunea pentru culcare.

UN BĂIAT: Dacă e gratis, atunci dă-ne şi nouă...

O FATĂ: Nouă de ce nu ne dai, Moşule?

ALŢI COPII: Şi mie!... Mie nu-mi dai una?.. (Vin lângă Bătrân).

BĂTRÂNUL: Altă dată, nu azi! Nu la toţi odată, că n'am... Fiecăruia pe rând...

PIKA: Da' dacă mă culc fără să spun rugăciunea?...

PIKI: Eu şi cu sora mea nu ne 'nchinăm când ne culcăm...

PIKA: Şi nici dimineaţa... Nouă nu ne dă Dumnezeu ce ne trebuie... Nouă ne cumpără servitoarea dela piaţă...

PIKI: Noi avem bani, că tata e director de fabrică...

BĂTRÂNUL: Aşa?... Nu vă 'nchinaţi?... E rău... Atunci puteţi să le mâncaţi şi fără să vă 'nchinaţi.

BĂTRÂNA: Apoi, acuma să le dau şi eu copiilor câte ceva! (Ia doi covrigi şi se 'ndreaptă spre Rika şi Diki). Să vă dea Baba câte un covrig... Altă dată e rândul altor copii... Acuma vă dau vouă! (Le dă câte un covrig). Uite câte un covrigel cu zahăr! (le dă).

RIKA şi DIKI: Mulţumesc... Mulţumesc!

BĂTRÂNA: Da'... voi vă 'nchinaţi seara când vă culcaţi, şi dimineaţa?...

RIKA: Da... Eu totdeauna mă 'nchin. Şi se 'nchină şi mama cu mine. Că sunt bolnavă şi ştiu că Dumnezeu are să mă facă sănătoasă... Am să pot şi eu să umblu, ca alţi copii...

DIKI: Şi eu mă 'nchin şi plâng... Mă 'nchin să vie lume la noi la fierărie, să nu mai fie tata supărat şi să ne nu mai bată...

RIKA (lui Diki): Să-l mâncăm diseară, când ei veni tu la noi... Da' să vii negreşit!... Să ştii, mi-a spus şi mama să te chem... Vrea să-ţi dea ceva... Da' să nu-i spui că ţi-am spus (Şoptindu-i, la ureche). Nişte ghete şi nişte rufărie, pentru tine, şi o rochie pentru mama ta... Da' să nu-i spui... Auzi?

DIKI (foarte bucuros): Bine! Bine! (Apoi, îngrijat). Da' pe el pot să-l aduc?... (arată câinele). Nu se supără mama ta dacă vine şi el? O să stea şi el pe afară... Că acasă, plânge când e fără mine.

RIKA: Cum o să mă supăr? Să vii cu el! Să vii şi tu, mă, Ţuguş! Să ştii că te aştept Ţuguş... Am să-ţi dau ceva bun... (Se aude clopoţelul sunând pentru intrarea în clasă). Copiii vin în curtea şcolii unde formează un joc, — No. 6, — apoi intră în clasă. Diki împinge căruciorul Rikăi, aceasta ţinând pe Ţuguş în braţe. In mers, copiii cântă:

No. 6. CÂNTECUL ALFABETULUI
sau al
INTRĂRII ÎN CLASĂ

Ne-am jucat destul pe-afară!
Hai acuma să 'nvăţăm!
Să intrăm în clasă iară,
Şi în bănci să ne-aşezăm!

A.— B.— C.— D.— E.— F.— G.—
Aşa 'ncepe-orice şcolar,
Şi tovarăş bun îi e
Micul său abecedar!

H.— I.— J.— K.— L.— M.— N.—
I-a alfabetul mai departe,
Şi şcolarul, bun când e,
Il ghiceşte 'n orice carte!

O.— P.— Q.— R.— S.— T.— U.—.
Zice el către sfârşit;
Asta ştiu şi eu şi tu,
Fiindcă-l scriu necontenit!